

Fiskimenn skulu fáa skattalætta

— Vit mugu onkursvegna koma burtur úr tí óverdugu støðu, at tað ikki skal loysa seg at virka í okkara høvuðsvinnu. Fingu vit eina skipan við skattalætta fyri fiskimenn, er eingin ivi um, at menn aftur fóru til skips, segði Óli Jacobsen í ársfrágreiðing síni til aðalfundin hjá Føroya Fiskimannafelag herfyri.

Hann segði:

Vit hava nú í fleiri ár høyrð um manningartrot. Skip lýsa javnan eftir fólki. Skip eru undirmannað, og vit hoyra enn ta um skip, sum hava ligið. Roynt hevur verið at innflyta útlandskar fiskimenn at loysa trupulleikarnar, men har hevur ikki verið nokur rættilig loysn. Orsøkirnar fyri hesum kunnu vera fleiri. Politiska tosið um fiskivinnuna á husagangi hevur ikki hjálpt uppá støðuna. Meðvirkandi orsøk er sjálvsagt eisini, at vit hava fingið so nøg skip. Nøg av skipunum eru stor og krevja stóra manning. Tað er nú einaferð mark fyri, hvussu nøgvir fleygingar eru til, tá virksemd á landi samstundis økist, er ikki so lógið, at tað restar í onkunstaðni.

Men tað er so spurningurin, hvi tað just er í fiskivinnuni, at fólk ikki tíma at virka. Tað hevði verið gott við einum orðaskifti um, hvat vit kunnu gera á hesum øki. Við dagstudninginum er inntøkurtryggingin hjá fiskimonnum tað frægasta, hon nakrantíð hevur verið. Og tað frægasta í mun til trygdina hjá fiskimonnum uttanum okkum. Fyri hvønn dag á turinum er jú tryggjað full daglon á landi, og teir flestu turarnir geva meira enn hetta. Henda skipan hevur ikki hjálpt nøg higtartil, hóast vit eru sannførdir um, at støðan hevði verið enn verri uttan dagstudning.

Onkursvegna mugu vit royna at koma burturúr hesi óverdugu støðu, at tað ikki skal loysa seg at

virka í okkara høvuðsvinnu. Tí vilja vit virka fyri, at fiskimenn kunnu fáa skattalætta. Fiskimenn finga skattalætta inntil einaferð í 70-unum. Tá var skattalættin avtíkin í samband við endurskoðan av skattalogini. T.d. kundu fiskimenn fingið 100 kr. í frádrátti í sjálvum skattinum fyri hvønn dag í vinnu. Fingu vit eina slíka skipan, er neyvur ivi um, at menn aftur fóru til skips. Fyri landið vildi hetta verið ein bilig loysn. Í hvussu er biligari enn kostnaðurin av einum støðugum manningartroti.

Framhald av síðu 13

við sær, at flakavirkini hava havt ílt við at klára seg.

Hitt virksemd á landi hevur ikki gingið so væl, sum vit høvdu roknað við.

Utlitið fyri hesum árinum er ikki tað besta, serliga aftnaa, at kvoturnar eystanfyr eru skornar niður í helvt.

Orsakað av broytingum í lóggávuni um veðhald fyri lán í byggjum skipum gjordist tað tyngri at arbeiða, nú 10% av veðhaldinum skal veittast frá bankum. Tað gjordi at viðurskipti felagsins við bankan máttu endurskoðast, og sum peningastøðan er í landinum í dag, er ógjøriligt at økja um lán.

Tað var tí neyðugt gjølla at kanna, hvar nøgvir pengar voru bundnir og hvar hesir skjótast kundu frigerast, harundir eisini at kanna hvørjar

deildir kundu svara skyldur sínar. Ein heilsøla bindur nógvar pengar og er sera torfør at reka, og verður helst torførari at reka framyvir.

Nevndin mátti aftan á hesar kanningar taka ta tungu avgerð at siga starvsfólkið í heilsøluni upp, so at felagið kann standa frítt til í næstu mánaðirnar at kanna, um tað ber til at halda fram við parti av heilsuluvirkseminum.

Vit mugu, sum tær fíggarligu vánirnar eru, velja at minka um virksemd, um ikki verulig kreppa skal raka felagið.

Nevnd og stjórn
P. J. F. Kjølbrosen
P. J. Olsen, nevndarformaður
Sv. Thulesen, stjóri

